

SLOVENSKI VESTNIK

Celovec • četrtek • 13. marec 2003 števil. 10 (3211) • letnik 58 • cena 0,73 evra

Občinske volitve v znamenju zmage SP

Na občinskih volitvah 2003 so zmagali socialdemokrati. Pridobili so 5,9 % glasov in imajo zdaj 46,4 % celotnega volilnega telesa. 65 županov na listah SP je bilo neposredno izvoljenih, v številnih občinah pa se bodo pomerili v drugem krogu. Avstrijska ljudska stranka je malenkostno pridobila, in sicer 1,1 %, in je zdaj s 23,4 % na drugem mestu. Ima 19 neposredno izvoljenih županov. Porazenci tokratnih občinskih volitev so svobodnjaki, ki so izgubili 6,9 % in so iz 19,1 % pristali na tretjem mestu. Izvoljenih je bilo 13 njihovih županskih kandidatov.

Samostojne slovenske liste so sicer pridobile nekaj glasov v primerjavi s prejšnjimi občinskimi volitvami – takrat so jih dobile 5527, tokrat 5632 – izgubile pa so 4 mandate. Po drugi strani pa se bosta dva županska kandidata pomerila v drugem krogu, in sicer Bernard Sadovnik v Globasnici in Marjan Pečnik na Bistrici nad Pliberkom.

Samostojne liste so izgubile v Suhi (en mandat), v Žitari vasi (en mandat), v Škofičah (en mandat), v Hodišah in v Bistrici na Zilji pa so izpadli iz občinskega odbora. Po drugi strani pa je EL v Bilčovsu pridobila en mandat in ima zdaj spet dva. Pri EL v Železni Kapli so upali najmanj na dvoboj, a je kandidat SP

dr. Haller že v prvem krogu dosegel absolutno večino, EL pa je izgubila tudi mesto podžupana.

V večini okrajnih mest so prepričljivo zmagali socialdemokrati, le v Trgu in v Celovcu bo prišlo do dvoboja med socialdemokratom in svobodnjakom (v Trgu) in med socialdemokratom in pripadnikom ljudske stranke (v Celovcu). Zanimivo

je tudi, da so v Celovcu Zeleni dosegli dodatni mandat, tako da bodo zdaj zastopani tudi v mestnem senatu.

Komunistom ni uspelo doseči mandata. V Celovcu so ga za las zgrešili z 804 glasovi ali 1,86 %, v Beljaku pa so dosegli 424 glasov ali 1,52 %.

Občinske volitve na Koroškem so potrdile trend, da svo-

Strojni krožek Podjuna

vabi na
občni zbor

v petek, 14. marca 2003,
ob 19.30 uri
v Kulturnem domu
v Pliberku

Nato bo davčni svetovalec
MAG. HERMANN KLOKAR
predaval na temo:

**davčna in socialnopravna
vprašanja za kmete.**

Zveza slovenskih žena
v Železni Kapli

vabi na
**proslavo ob
dnevu žena**

v soboto, dne 15. marca
2003, ob 14.00 uri,
h Kovaču na Obirskem
pri Železni Kapli.

CELOVEC

Jubilejni 35. GAST

Tradicionalnega strokovnega sejma GAST se je letos udeležilo 450 razstavljalcev iz Avstrije in tujine.

Gastronomija je v Avstriji in v sosednjih državah pomembna gospodarska panoga, v kateri je pri nas zaposlenih 180.000 ljudi. Številni gostje so se na sejmu lahko seznanili z vsemi gastronomskimi novostmi in prisluhnili strokovnim predavanjem. Posebno mesto na sejmu sta imela kulinarika in vino. Kuharji in kuharice so tekmovali za medalje in z okusnimi jedmi razvajali goste. 30-letnico pa je ob tej priložnosti praznoval tudi Klub koroških kuharjev.

Na sejmu so se predstavili tudi gostinci z druge strani Karavank, ki so obiskovalce navdušili z domačimi specialitetami in raznovrstno gostinsko ponudbo. Nasploh pa so turisti iz Slovenije v Avstriji cenjeni gostje, saj poživijo sezono v avstrijskih smučarskih središčih. Na Koroškem je bilo letošnje zimo sicer 5,6 % več nočitev kot lani, napovedi za poletno sezono pa so zelo obetavne.

M. S.

M. S.

Ob mednarodnem dnevu žena je Zveza slovenskih žena praznovala 60-letnico organiziranega delovanja. Slavnostna govornica, županja Mestne občine Ljubljana Danica Simšič, se je koroškim ženskam zahvalila za njihovo aktivno delovanje tako v preteklosti kot v današnjem času. Več na strani 5

SLOVENIJA – KOROŠKA

Rupel sprejel Sturma in Sadovnika

Vponedeljek, med obiskom generalnega sekretarja zveze NATO, je slovenski zunanji minister dr. Dimitrij Rupel sprejel predsednika ZSO in NSKS, dr. Marjana Sturma in Bernarda Sadovnika.

Pogovarjali so se o obeh radiih in dvojezičnih napisih. Predsednika obeh osrednjih organizacij sta nakazala možne rešitve za oba radia – o tem se bodo v kratkem pogovarjali z generalno direktorico ORF – in predlagala postopno razrešitev vprašanja dvojezičnih napisov glede na odločitev ustavnega sodišča.

PREBLISK

■ V sedemdesetih letih je severnokorejski režim pod vodstvom Kim Il Sunga po svetu razpošiljal propagandni časopis, ki je na vsaki strani, ne, v vsakem odstavku hvalil voditelja Kima z besedami »naš ljubljeni vodja, tovariš Kim Il Sung«. Poleg tega se je na vsaki strani nekajkrat smehljaj »ljubljeni vodja, tovariš Kim«.

V teh dneh, še pravi čas pred občinskimi volitvami, je vsako koroško gospodinjstvo dobilo brošuro deželne vlade, kjer opovajo »dosežke in zmage« deželne politike. Več kot stokrat je objavljena fotografija našega deželnega glavarja, da o vsebini ne govorimo, ker je jasno, da Koroška na vseh področjih napreduje – največ jo zaslugi deželnega glavarja.

Južnokorejsko ljudstvo ima še vedno »ljubljenega vodjo«, zdaj v osebi sina Kim Il Junga. Mi pa imamo demokracijo, kjer ljudstvo »ljubljene vodje« lahko tudi odvoli. Volitve v državni zbor in občinske volitve na Koroškem so dokazale, da ljudstvo trezno razmišlja in da v določeni

Naš ljubljeni vodja, tovariš Kim Il Sung

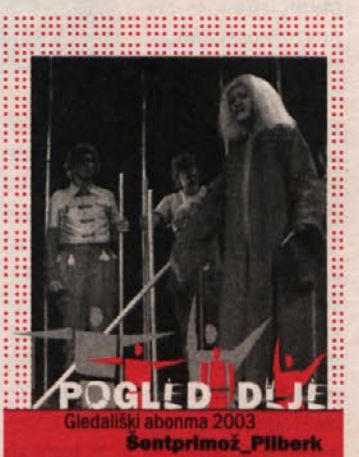
nem trenutku še tako obsežna propagandna brošura z neštetiimi fotografijami »ljubljenih vodij« ne pripomore k volilni zmagi. V tem je namreč razlika med demokracijo in diktaturo. Ob vseh nevšečnostih je treba imeti pred očmi tudi to.

-an

PREMIERA:
sobota, 15. marca 2003,
ob 19.30 uri,
v kulturnem domu
na Radišah

PONOVITEV:
nedelja, 16. marca 2003,
ob 19.30 uri

21. 3. 2003, 20.00
Kulturni dom
Sentprimož, Pliberk

SLOVENSKO LJUDSKO
GLEDALIŠČE CELJE

William Shakespeare
**Troilus
in Kresida**

KOMENTAR

Očitno so ljudje na splošno naklonjeni socialdemokratom. Schüsslovo taktiziranje in obnova črno-modre koalicije sta navsezadnje naletela na neodobravanje. Ljudska stranka je pričakovala več in svobodnjaki tudi na Koroškem niso mogli ustaviti upadanja podpore njihovi stranki. Samostojne slovenske liste so pridobile nekaj glasov, a izgubile štiri mandate. Najbolj uspešna sta bila Bernard Sadovnik v Globasnici in Marjan Pečnik na Bistrici nad Pliberkom, ki se bosta s svojima protikandidatoma pomerila čez štirinajst dni, pri tem pa ima Sadovnik večje možnosti za uspeh.

Boleča je izguba EL v Železni Kapli, kjer Franc Jožef Smrtnik ni uspel zbrati zadostnega števila glasov, da bi prišlo do drugega kroga volitev, in je celo izgubil mesto podžupana. Po drugi strani pa je bilčovska EL pridobila dodaten mandat in mesto v občinskem predstojništvu, prav tako tudi dobrolska EL pod novim vodstvom Stefana Kramerja.

Očitno je, da je samostojno slovensko politično gibanje v globalnem smislu na občinski ravni doseglo svoj vrhunec. Ta rezultat bo treba stabilizirati. Veliko več ni mogoče pridobiti, morda z izjemo Globasnice in Bistrice nad Pliberkom.

Po drugi strani pa so bili tudi Slovenci ali pa taki, ki se imajo za dvojezične Korošce in ki so kandidirali na listah večinskih strank, dokaj uspešni. Bilčovska županja (SP) je bila potrjena in s tem tudi njena jasna politika do konstruktivnega

sožitja in upoštevanja dvojezičnosti. Prav tako tudi selski župan Wassner (SP), ki je že v prvem krogu dosegel absolutno večino. Velik uspeh je dosegel tudi suški župan Visotschnig (SP), član narodnostnega sosveta, ki je prepričljivo zmagal in celo dosegel dodatne tri mandate.

Dialektika med samostojnim slovenskim občinskim političnim gibanjem in večinskimi strankami je okrepila tiste sile, ki se zavzemajo za konstruktivno sožitje v občinah in na deželni ravni. Ni naključje, da so predvsem v Podjuni tudi večinske stranke poudarjale svoje slovensko govoreče kandidate in se zavzemale za sožitje in konstruktivno dvojezičnost. Torej

Pretnes občinskih volitev

je oboje potrebno, samostojno gibanje na občinski ravni in tudi vključevanje v večinske stranke. Takšno je pač realno življenje.

Popolnoma jasno pa je, da je samostojno politično gibanje na deželni ravni brez spremembe volilnega reda od vsega začetka obsojeno na neuspeh.

Naloga osrednjih organizacij koroških Slovencev, ZSO in NSKS, pa je, da skušata prek strankarskih mej razviti konstruktivno sodelovanje v prid ustvarjalnemu sožitju in uveljavljanju ustavno zajamčenih pravic. Brez konstruktivnega vzdušja ne bo šlo. Zato bomo potrebovali vse ljudi dobre volje, ne glede na to, na kateri strankarski listi so kandidirali.

Dr. Marjan Sturm

NAGRADA SKLADA JOSIPA JURČIČA

Podpora koroškima radiema

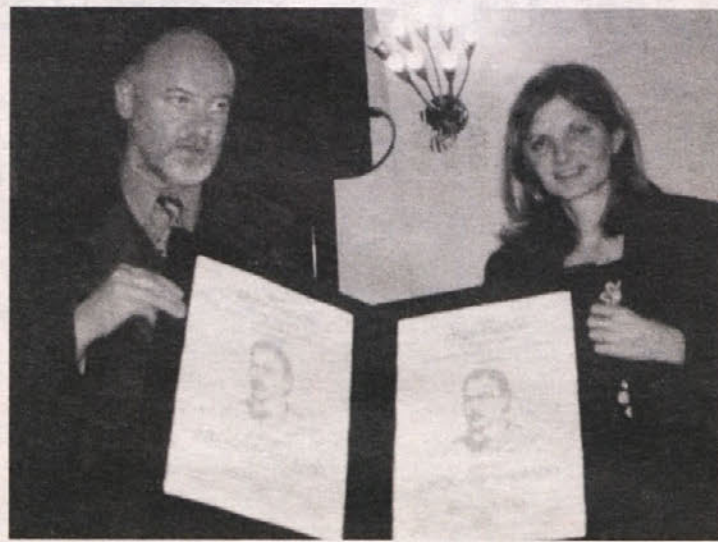
Na pustni torek je Sklad Josipa Jurčiča v ljubljanski mestni hiši že desetič podelil Jurčičeve nagrade, ki so namenjene novinarjem, svobodnim publicistom in urednikom za njihovo resnicoljubnost in pošteno poročanje. Letos sta nagrado (poleg komentatorja revije Mag Ivana Puca) dobila Radio dva in Radio Agora za njun prispevek k medijski, kulturni in jezikovni raznolikosti na avstrijskem Koroškem.

Sklad Josipa Jurčiča, ki sta ga leta 1993 ustanovila Nova revija in Društvo slovenskih pisateljev, je z nagrado v vrednosti 500.000 tolarjev (približno 2.160 evrov) podprl vztrajnost in pogum sodelavcev obeh radijev v njihovem boju za ohranitev neodvisnega slovenskega sporeda.

Kot so zapisali v utemeljitvi nagrade, je najpomembnejši identifikacijski dejavnik Radia 2 in Radia Agora jezik. »Slovenščina utemeljuje obstoj radijske postaje ter ji daje posebno vlogo, pomen in poslanstvo. Jezik pa je stvar srca. To se pravi, da je Radio2/Agora za koroške Slovence srčna zadeva. Ogrožen obstoj obeh radijev kaže na podcenjujoč odnos državnih struktur na obeh straneh meje do kulturnih vsebin, pa tudi na nerazumevanje pomena sodobne medijske komunikacije za obstanek in razvoj slovenskega jezika in na

roda na avstrijskem Koroškem.« Lojze Wieser je o pomenu te nagrade za Radio Agora povedal: »Vsekakor je to moralna pomoč. Nagrada na novo utrjuje enotni kulturni prostor in dokazuje, da tudi v današnjem svetu pojem solidarnosti še ni izumrl.« Mari-

da. Včasih je težko ohraniti optimizem, da bomo na koncu le uspeli, čeprav vemo, da je pravica na naši strani. Zavedamo se, da niso nagradili novinarskih vrhuncev našega uredništva, temveč so nam na ta način pokazali, da cenijo prizadevanja za ohr-

Predstavnika Radio Agora Lojze Wieser in Radio dva Marica Stern-Kušej

ca Stern-Kušej pa je dodala: »V prvi vrsti nam nagrada daje moč in samozavest, da nadaljujemo z našimi prizadevanji za ohranitev celodnevne radijskega spore-

nitev slovenske besede v javnosti, v etru. Upam, da to ne bo podelitev nagrade nekomu, ki ga čez mesec dni ne bo več.«

S. P.

Olga Kastelic – Marjetka

1924 – 2003

Umrli je Marjetka. Koroška partizanka. Še danes je v srcih vseh, ki so jo med vojno – ko se je začela, je bila komaj 17-letno dekletce – in po njej srečevali na Koroškem. Odšla je tiho in neopazno, tako kot je zadnja leta živela. Rodila se je 24. septembra 1924 v Hrastniku. Že maja 1941 se je pridružila narodnoosvobodilnemu gibanju. Sprva je bila partizanka v Štajerskem in Savinjskem bataljonu, pozneje pa borka Koroške čete in Koroškega bataljona. Vodila je tudi partizansko tehniko na Peci. Skorajda ni spominskega ali zgodovinskega zapisa o odporu na Koroškem, v katerem ne bi bila omenjena Marjetka. Karel Prušnik-Gašper se je v Gamsih na plazu spominja kot »naše male Marjetke, ki je bila bolj podobna punčki kot dekletu in je bolj pogumno trpela mraz kot hribovski fantje, ki jih je drobno dekletce tolažilo ... ki je s svojim težkim nahrbtnikom vztrajno rila po zasneženi strmini in je, če je bil še tak mraz, s svojimi pomodrelimi prsti udarjala po tipkah pisalnega stroja tako dolgo, da ji roke niso povsem otrpnile.«

Tudi po vojni je, ko je začela po diplomu delati kot kustosinja dokumentalistka, ostala poveza-

na s Koroško. Skupaj s Pavlom Žaucerjem-Matjažem, koroškim soborcem, je bila med najbolj aktivnimi v Osrednjem odboru koroških partizanov v Ljubljani. V odboru je vodila njegovo zgodovinsko komisijo in prav njena največja zasluga je, da je ohranjenega veliko gradiva in spominskih zapisov o odporu koroških Slovencev med drugo svetovno vojno. Ves čas po vojni se je vračala na Koroško. Od leta 1983 do 1989 je bila predsednica Vestnika koroških partizanov (današnjega Koroškega vestnika), skupnega glasila koroških partizanov z obeh strani meje.

Marjetka je vsem, ki smo jo poznali in z njo sodelovali, pa tudi vsem ostalim, zapustila neizbrisno sled v prepričanju, da v odporu proti krivicam in v boju za preživetje lastnega naroda štejeta predvsem veliko srce in junaštvo. In obojega je Marjetka imela veliko več kot večina ljudi, in v to, kar je počela, je tudi verjela. Marjetka nam bo ostala v trajnem spominu, vsem, ki smo jo poznali in z njo sodelovali, pa tudi mnogim drugim, ki so o njej samo slišali.

Olgo Kastelic-Marjetko so prejšnji teden pokopali v Ljubljani. Slava ji.

Tomaž Holmar

14. 4. 1905 – 3. 3. 2003

S Tomažem Holmarjem je odšel slovenski duhovnik, kot ga je običajno desetletja karakterizirala liberalna oziroma nemškonalna publicistika. V osnovnih potezah je ta slika prisotna še danes: agitator za »slovenstvo«, prenapetež in šele potem dušni pastir. Poenostavljanje je hudo krivično, prizadene posameznika in skupino duhovnikov. Duhovnik Holmar ni poenostavljal, ni govoril o »katoličanih za praznike« ne o »desetooktobrskih katolikih«. V pogovorih je s prizadetostjo imenoval tiste svoje predstojnike, ki niso bili sposobni, da bi sledili njegovim argumentom, zakaj se je v tem ali drugem trenutku zavzel za osnovne pravice svojih Slovencev. Kazenskih premeščanj ni občutil, saj je škofu obljubil pokorščino, v obirski samoti pa ga je težila in morila zavest, da so posamezni cerkveni dostojanstveniki sledili zahtevam »javnega mnenja« in posvetnih oblasti ter svoje župnike pustili na cedilu, kaj šele, da bi pokazali hrbtenico in jih bra-

nili ter se soočili z njihovimi argumenti.

Tomaž Holmar se je rodil pri Gospe Sveti, kjer je bil njegov oče organist. Tu je doživljal prva narodnostna trenja. Odhod družine iz tega kraja z največjim čustvenim nabojem v koroški slovenski zgodovini ni povsem pojasnjen. V ta kraj se leta 1964 kot pridigar po prepovedi ordinariata ni smel vrniti. Pridigal naj bi mladim ter jim ravnal in krepil hrbtenico, kar je z velikim optimizmom tudi neprestano počel. Vendar se je v trenutku pesimizma tudi sam spraševal, ali nacizem koroškim Slovincem le ni zlomil hrbtenice, in razmišljal, ali je 8. maj 1945 sploh prelomnica v koroški zgodovini. Ko sta ga škof Köstner in generalni vikar Kadras kazensko poslala »k partizanom na Obirsko«, se je po njihovi oceni že nekajkrat pregrešil: sodeloval je pri pogrebu partizanov v Šentrupertu pri Velikovcu, bil je sopodpisnik znamenite spomenice slovenskih duhovnikov za konferenco zunanjih ministrov v Moskvi, v kateri so

zahtevali združitve delov Koroške z »matičnim narodom«, nemška pridiga ob blagoslovitvi šole v Potoku je bila le zadnji povod. Na Obirskem je poživil kulturno delo in vzbudil množično zanimanje za petje, kar je znal spretno povezati s cerkvenim življenjem. Obirčanom pa je bil v prvi vrsti dušni pastir, po besedah številnih »strog« dušni pastir, karkoli že danes s tem povezujemo.

Tomaž Holmar je gotovo štel med zelo izobražene in načitane slovenske duhovnike na Koroškem. Seznanjen je bil z glavnimi usmeritvami svoje stroke, spremljal je družbenopolitična dogajanja v Avstriji in Sloveniji, poleg tega je imel še vrsto konjičkov. Med njimi so bile čebele, o katerih je vedel veliko – poznal je vse izsledke o čebelah, od prispevkov Radovljičana Janše do današnjih piscev. Med njegova najboljša besedila lahko štejemo razmišljanja, ki jih je napisal leta 1948 za pastoralno konferenco Katoliška cerkev in nacija. Nič ne zaostajajo za besedili sobratov in učenih jezuitov celovškega bogoslovja. Prispevek je v zborniku, ki ga je leta 2001 Holmarju v znak spoštovanja in hvaležnosti v izdaji Krščanske kulturne zveze, objavila Marija Makarovič.

»Ne puščajte za mano preveč hudih besed!« je Tomaž Holmar prosil zadnje dni svojega življenja. Obirčani in tisti, ki so ga poznali, bodo željo upoštevali.

Kakšen je trenutni položaj Radia Helsinki?

Radio Helsinki se ne godi tako dobro, kot vsi mislijo. Nikoli nismo imeli toliko denarja, da bi lahko zaposlili ljudi, sploh pa ne na začetku. Zato smo tudi za recimo 90 % odvisni od neplačane dela ljudi. Ampak temu primerna je tudi osnovna organizacija dela in tehnična oprema. Ne bi mogla trditi, da smo razvili »model« radia, ki tako dobro deluje. Kar zares dobro deluje, je delo ljudi v društvu – mora delovati.

Toda trenutna situacija ni tako negativna. Pogovarjamo se z ljudmi, ki delajo v mestni politiki in javnosti, ampak več kot velikih besed do sedaj tudi ni bilo. V resnici je pri nas tako, da če se nič ne spremeni – v kar ne verjamem – moramo prav tako premisliti, ali bomo aprila še oddajali ali ne. Ampak to za nas ni nič novega, ker se to sprašujemo vsako leto. Zaradi tega pri nas nihče ne kriči. Tega smo že navajeni.

RADIO HELSINKI NA KRATKO:

- 450 članov
- 140 prostovoljnih oblikovalcev oddaj (med 13. in 77. letom)
- izvoljeno uredništvo, 9 oseb (prostovoljci)
- tehniki, 4 osebe (prostovoljci)
- 3 delovna mesta (financirana prek delovnega urada)
- odbor društva, 6 oseb (prostovoljci)
- 24 ur oddajanja
- 90 različnih oddaj

Kaj razlikuje Radio Helsinki v organizacijskem delu od Radia dva in Radia Agora?

Od Radia Agora in Radia dva se po mojem razlikujemo tudi v tem, da večina ljudi, ki delajo za radio, ni od radia eksistenčno odvisna. Ampak to ne velja za vse. Jaz sem na primer prek delovnega urada do konca aprila še zaposlena s polnim delovnim časom. Če bi me hoteli zaposliti še naprej, to se pravi z lastnimi sredstvi, bi to povzročilo veliko luknjo v letnem proračunu. Naš letni proračun za celoten radio znaša približno 90.000 evrov! Ampak ta denar dobimo za različne radijske projekte in iz sodelovanja, samo majhen delež je namenjen za osnovno delovanje radia, to se pravi za najemnino, za honorarje, za plače ipd. Da projekt v teh razmerah tako dobro poteka, je seveda izreden uspeh društva.

To se pravi, da levji delež radijskega dela opravi društvo Radia Helsinki?

Društvo je Radio!

Kaj je trenutno glavna naloga Radia Helsinki?

Za razliko od Radia Agora cilj društva nikoli ni bil biti več-oziroma dvojezični radio. To je samo del radia. Mi smo mestni radio in vse priseljence oz. ljudi z drugim maternim jezikom kot je nemščina, smo povabili, da oddajajo v svojem jeziku. To se

RADIO HELSINKI

25. marca 2003 bo minilo tri leta, odkar Radio Helsinki – svobodni radio v Gradcu – oddaja na frekvenci 92,6 MHz. Ruth Bartussek je že dve leti poslovodkinja Radia Helsinki. Pred tem je 20 let sodelovala z različnimi kulturnimi organizacijami v Gradcu in na Štajerskem na področju kulturnega menedžmenta. O trenutnem položaju radia in o možnostih za njegov prihodnji obstoj se je z njo pogovarjala Tamara Kapus.

pravi Arabci, Kurdi, pa tudi Francozi, Italijani, Angleži, Američani ... Torej tudi ljudje, ki jih na prvi pogled nimamo za priseljence. Žal do sedaj še nihče iz območja nekdanje Jugoslavije ni našel poti do radia. Niti ene oddaje nimamo! Ampak to je v Gradcu tudi logično, ker prek meje sprejemajo radijski program v svojem jeziku in ne čutijo potrebe, da bi npr. oddajali v hrvaškem ali slovenskem jeziku. Trenutno imamo na radiu tedenski tečaj slovenščine – ampak ta je namenjen bolj nemško govorečim poslušalcem in ne Slovincem.

Za nalogo si je radio zadal svobodno izražanje mnenja, podporo in omogočanje kulturne raznolikosti, enostaven pristop do medija, da ljudje sami pripravljajo oddaje ... To so naše osnove. Da ima takšen pristop lahko tudi družbeno-politične posledice (predvsem za razvoj mesta Gradec), je že druga zadeva. Da Radio Helsinki še ni polno razvit in ali se hoče društvo radio sploh tudi polno razviti, to se pravi profesionalizirati, bo odločitev društva.

Kaj to pomeni za prihodnost?

Če hočemo Radio Helsinki profesionalizirati, tudi mi potrebujemo denar. Tak kot je zdaj, je do določene mere zasebna zadeva – ki pa jo seveda tudi zasebno oblikujemo. Trenutno smo na

absolutni meji brezplačnega dela. V naslednjih mesecih se mora nekaj zgoditi. Dobiti moramo sredstva za osnovno financiranje, da lahko profesionaliziramo vsaj osnovno organizacijo. Seveda ne v smislu »top-orga-

mo poleg radijskega opravljati še kakega drugega dela. To se pravi, da nekdo, ki ima trenutno nekaj ur prostega časa, te na primer vložijo v delo za javnost. Na tem zdaj delamo.

Ali tudi razmišljate o možnosti dodatnega financiranja, npr. prek pokroviteljstva?

Seveda! Ampak da lahko pokrovitelju ponudiš sodelovanje, mora radio imeti zaledje v mestnem prebivalstvu in mestnem razvoju. Mora posredovati »feeling«, torej občutek, kaj je Radio Helsinki, potrebuje imidž. In vsega tega ne moremo doseči zgolj z zasebnim delom društva. Če nam uspe, da v recimo dveh letih razvijemo dobro delujočo NPO (neprofitno organizacijo), imamo možnosti, da zaslužimo določeno vsoto. Ampak to seveda ni možno od danes na jutri in s tem tudi ne moremo pokriti glavnih stroškov. Je pa možnost dodatnega financiranja.

Kako pa je s prostovoljnimi prispevki ljudi, ali delate tudi v tej smeri?

Pravzaprav ne. V prvem letu so ljudje veliko darovali, ker je bil radio pač nekaj novega, ampak tudi pri tem bi morali biti bolj dosledni. To je pravzaprav samostojno delovno področje, ki bi ga morali razviti v sklopu marketinškega koncepta, in za to spet potrebuješ nekoga, ki bi to profesionalno delal, in zato bi spet potrebovali dodatna sredstva ... Samo od sebe nič ne pride.

Odkod pride največji delež denarja?

Levji delež dobimo prek subvencij za različne radijske projekte, npr. za mladinske oddaje, oddaje za ženske, večjezični radio ipd. K temu v zadnjem času lahko prištejemo plačana sodelovanja. To se pravi, da poskušamo priti v stik z večjimi institucijami ali kulturnimi organizacijami in jim ponuditi oddajni čas oziroma pripravljene oddaje. Zdaj se na primer za posebno oddajo pogovarjamo z delovnim uradom (AMS). Ampak tudi to področje bi bilo treba profesionalizirati, kajti v tem je veliko potenciala. Potem je seveda članarina, ampak to plačujejo predvsem ljudje, ki pri nas ustvarjajo oddaje, oziroma tisti, ki pridno plačajo svojo članarino kot v vsakem drugem društvu. Radio

Helsinki ima trenutno približno 450 članov. Tudi radijski delavci morajo biti člani, to je del njihove pogodbe z radijem in to je zaradi medijsko-pravnih vzrokov neizogibno.

Kaj je zate posebnost Radia Helsinki?

Radio Helsinki je zrasel iz društva in ni samo uresničena ideja. Ko sem pred dvema letoma prišla na radio, sem bila približno pol leta mnenja, da delamo za poslušalce. To ni tako. Mi delamo radio za radijske oblikovalce. Tudi to se zdaj pri nas spreminja, ampak na začetku so bili poslušalci zadnja skrb društva.

To se pravi, da je Radio Helsinki zrasel iz društva in je bil zasnovan za društvo ...

Zamisel je bila: mi hočemo oblikovati oddaje in ne oddajati oddaj! Da ljudje poslušajo oddaje, je stranski učinek našega oblikovanja radijskih oddaj, in sicer tako, kot se nam zdi prav in kakor se trenutno počutimo. Po mojem smo trenutno edini radio v Avstriji, kjer je to glavna naloga. To tudi poskušamo posredovati javnosti. Našim kooperacijskim partnerjem skušamo vzbuditi navdušenje nad delom na radiu. Zato ljudi tudi povabimo v studio – kajti ta iskra vžge tudi pri njih. Še najvišjemu politiku

TEŽIŠČA 2003:

- **Kult/Bild** – kultura in izobrazba večjezičnost (trenutno oddajajo v 7 jezikih)
- **Femme totale** – niz oddaj, ki jih za ženske ustvarjajo ženske
- **Horch** – festival radijskih iger
- **Blind TV** (v sodelovanju z Gradcem 2003 – oddaja, ki jo oblikujejo invalidi)
- **Odprti mediji** za odprto družbo – dan medijev 16. maja 2003
- **Otroška oddaja** (v sodelovanju z Minicosmosom Gradec 2003)
- **Lokal task** – 24 ur v živo s svobodnimi radii 15. junija 2003
- **Mladinska oddaja** – začetek aprila 2003

se potem začnejo svetlikati oči. Tem partnerjem ne poskušamo ponuditi samo oddaj, ampak tudi radijsko delavnico. Vsi so prevzeti, ker lahko sami oblikujejo oddajo. To je naša zamisel.

Kaj pa fluktuacija sodelavcev? Ali je velika?

Ne. Ampak obstaja. So ljudje, ki že leta delajo na radiu, drugi pa po nekaj mesecih prenehajo, ker jim zmanjka časa. Dobro pripravljene oddaje, ki zahtevajo veliko raziskovanja, so povezane s celim kupom dela in z velikim trudom. Z brezplačnim delom to skorajda ni mogoče.

Več o Radiu Helsinki, o zamisli in o sporedu lahko zveste na spletni strani <http://helsinki.mur.at>, kjer mu lahko tudi prisluhnite prek interneta.

Ruth Bartussek

nizacije«, ampak potrebnega dela in vloženega truda ni več možno opraviti brezplačno oz. ne v taki meri. Potrebujemo tudi več strokovnjakov. Če hočemo zagotavljati kakovost, ne more-

KOMENTAR

V tej in v naslednji številki Slovenskega vestnika bomo predstavili tri radie, dva komercialna (iz Avstrije in Slovenije) ter enega prostega (iz Avstrije). Ta struktura ustreza tudi naši situaciji, saj je Radio dva zasnovan kot zasebni komercialni radio, Radio Agora pa kot zasebni svobodni radio.

Ob ustanovitvi sta oba naša zasebna radia dobila državno podporo, vsak po 5 milijonov ATS (ali po 363.364 €). Nova, prva Schüsslova vlada je to podporo sprva zmanjšala, vskočil pa je ORF, ki je v letu 2002 Radiu dva namenil približno 511.800 € (7.042.521 ATS), Radiu Agora pa 246.000 € (3.385.033 ATS) podpore, s koncem leta 2002 pa je podporo popolnoma ukinil. Zanimalo nas je, kako delujejo dru-

gi avstrijski zasebni komercialni in nekomercialni radii in kako se financirajo. Za primerjavo smo vzeli še zasebni komercialni Radio Dur iz Slovenije.

Seveda je treba upoštevati, da manjšinski radii delujejo pod drugimi pogoji, imajo zelo

Primerjava med zasebnimi radii

omejene komercialne možnosti in seveda tudi drugo strukturo poslušalcev.

Po drugi strani pa bo ob prihodnjih možnih rešitvah za Radio dva in Agora treba upoštevati tudi izkušnje drugih radijev, komercialnih in svobodnih.

POGLED DLJE ŠENTPRIMOŽ – PLIBERK

Troilus in Kresida

Prva predstava podjunskega gledališkega abonmaja bo že 21. marca 2003 ob 20. uri v Kulturnem domu v Šentprimozu. Gostuje Slovensko ljudsko gledališče Celje z ljubezensko igro Williama Shakespeara Troilus in Kresida v režiji Dušana Jovanoviča. Troilus in Kresida je komedija obupa in teme, ki govori o nezmožnosti ljubezni. Događanje je postavljeno v čas grškega obleganja Troje in v času vojne je ljubezen vrednota, ki ne more preživeti; igra razkrajša še zadnje iluzije romantičnega zanosa. Prvi gledališki abonma v Šentprimozu in Pliberku je edinstvena ponudba, s katero si

lahko v vaši bližini zagotovite ogled vrhunskih slovenskih predstav. Tudi cena abonmaja je zelo privlačna: abonma, ki vsebuje šest predstav, stane 50 €, za upokoјence, dijake in študente samo 30 €. Zato ne zamudite priložnosti spoznati in doživeti dela gledališkega sveta Slovenije. Znani režiserji (Vito Taufer, Matjaž Latin, Dušan Mlakar ...) in vrhunski igralci (Iztok Mlakar, Aleš Valič, Jernej Šugman, Radko Polič ...) so zagotovilo za zanimive in lepe gledališke večere.

Rezervacije pri Slovenski prosvetni zvezi, telefon 0463 514300 22 ali po elektronski pošti spz@slo.at.

GLASBENO PISMO IZ LJUBLJANE

Odličen mednarodni orkester v Sloveniji

Februarja so v Slovenski filharmoniji v organizaciji Cankarjevega doma (srebrni abonma) nastopili člani okteta orkestra Tonhalle iz Züricha. Oktet vodi slovenski violinist Primož Novšak, ki je tudi koncertni mojster orkestra Tonhalle, občasní koncertni mojster orkestra Slovenske filharmonije in profesor na ljubljanski glasbeni akademiji. V prvem delu koncerta je godalni kvartet z odličnim klarinetistom Michaelom Reidom virtuozno poustvaril znani Mozartov kvintet v A-duru. Poslušali smo popolno zlitje vseh štirih godal s klarinetistom, ki je navdušil s svojo odlično tehniko in

s prefinjenimi tonskimi odenki. Še boljši je bil Schubertov oktet v katerem igrajo glasbeniki iz Slovenije, Škotske, Švice in Amerike, v F-duru za klarinet, fagot, rog, dve violini, violo, violončelo in kontrabas. Ta dolgi šeststavní oktet zelo redko izvajajo, ker je eden najboljšejših v svetovni literaturi za to zasedbo in ker je zelo težko dobiti osem odličnih solistov, ki bi na tako različnih instrumentih verno poustvarili genialnega Schuberta.

Če sploh lahko kaj pripomnim k enkratni izvedbi, naj povem, da je bil rog v prvem stavku morda malo preglasen, sicer pa so pri odličnem skupnem

CELOVEC – SLOVENSKA GIMNAZIJA

»Pozdravljeni v občini Bistrica v Rožu / Willkommen in der Gemeinde Feistritz im Rosental«

Izšla je brošura o projektu, ki so ga v preteklem šolskem letu izvedli trije razredi slovenske gimnazije ter njihove mentorice in mentorji. Izdajateljica sta poleg gimnazije še SPD Šentjanž in k & k center, ki sta bila projektna partnerja slovenske gimnazije.

Kulturnozgodovinski projekt: dijaki in dijakinje 6. b razreda so zbrali in obdelali podatke o zgodovini občine, opisali so vse cerkve in zgodovinsko pomembne spomenike, muzeje in galerije. Napisali so kratke sestavke o slovenskih kulturnih društvih in iniciativah ter predstavili vse koroške kulturnike, ki so upodobljeni v kipih v kulturnem parku pred Goršetovo galerijo. Biološki projekt: dijaki in dijakinje 6. a so analizirali dva travnika, enega obdelujejo intenzivno, drugega ekstenzivno, in do-

kumentirali vse rastline, ki na njih rastejo. Projekt Kolesarska pot ob Dravi: dijaki in dijakinje

5. a razreda so prevozili kolesarsko pot ob Dravi od potoka Suhe do Šentjanža. Pri tem so odkrili tudi endemične vrste iz družine vrtnic, opisali geološko zgodovino, biotope, ptiče in ribe ter vse človeške posege v to pokrajino ob Dravi.

Vsa besedila so napisana v obeh deželnih jezikih in bi bila lahko podlaga za kulturne sprehajalne poti po občini. 54 strani obsegajoča brošura se uvršča med številne druge raziskave, ki so jih dijakinje in dijaki ZG/ZRG za Slovence v preteklih 12 letih opravili v južnokoroških občinah od Suhe do Bistrice na Zilji.

LJUBLJANA

Saši Poljak še ena nagrada

Državni sekretar in vodja Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu Črtomir Špacapan je Saši Poljak izročil plaketo in cvetje. V ozadju dr. Jernej Zupančič, poročevalec strokovne komisije, ki je ocenjevala dela o Slovcih v zamejstvu.

Foto: FA BOBO

Pred kratkim smo poročali, da je Saša Poljak, ki je študij etnologije in kulturne antropologije na ljubljanski univerzi zaključila z diplomsko nalogo Množični mediji koroških Slovencev, zanjo prejela študentsko Prešernovo nagrado. Z omenjeno diplomsko nalogo je sodelovala tudi na prvem nagradnem natečaju na temo Slovenci v zamejstvu in izseljenstvu, ki ga je za diplomsko, magistrsko in doktorska dela razpisalo Ministrstvo za zunanje zadeve, Urad Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu. Med osmimi na razpis prispelimi nalogami o Slovcih v zamejstvu

je komisija nagradila tri, med njimi tudi diplomsko nalogo Saše Poljak, pri kateri je še posebno poudarila inovativnost tematike in raziskovalnega pristopa. Komisija je v obrazložitvi še zapisala, da je Saša Poljak »poudroče medijske situacije med koroškimi Slovenci obravnavala zelo celovito, utemeljeno, jasno, pregledno, sistematično ter v jedrnatem ter lepo berljivem slogu.

Odlika tega dela je poleg raziskovalnih kvalitiet tudi inovativnost, prodornost in aktualnost obravnavane tematike.« Iskrene čestitke!

I. D.

7. in 8. marca so koncert Od Pliberka do Traberka priredili tudi v Kulturnem domu v Pliberku in pri Kovaču na Obirskem. Glavni organizator koncertov je Javni sklad RS za kulturne dejavnosti Ravne na Koroškem. Letos se je k sodelovanju prijavilo 31 koroških skupin s te in one strani meje. Koncerti so bili v Žerjavu, Lešah, Šentanelu in Kotljah ter v Pliberku, kjer je nastopilo več kot 80 pevčev in pevcev, na Obirskem, kjer je koncert organiziral SPD Valentin Polanšek, pa jih je bilo več kot 100. Koncerte je strokovno spremljal Tomaž Tozon, ki bi si želel malo več mladih v zborih in bolj pester in tudi sodoben izbor pesmi. Zaključni koncert 36. srečanja pevskih zborov Od Pliberka do Traberka bo v soboto, 29. marca, v Osnovni šoli v Dravogradu.

Etnološka dediščina Slovencev v Avstriji

Posvet o muzejski dejavnosti 21.–22. marec 2003

Organizatorji: Slovensko etnološko društvo – Ljubljana, KKZ, SPZ in SNI Urban Jarnik

petek, 21. marec 2003, 9.00
srečanje na KKZ
nato strokovne ekskurzije

sobota, 22. marec 2003, 9.00
Gostilna Gabriel,
Leše 22, Šentjakob v Rožu

Posvet: Etnološka dediščina Slovencev v Avstriji

IRENA DESTOVNIK: Predstavitve »Narodopisne zbirke SPZ«

ERNEST DRAGASCHNIG: Prizadevanja SPD »Drabosnjak« za Etnološki muzej na Kostanjah

VITO HAZLER: Obnovitev Drabosnjakovega doma in postavitev muzejske zbirke

HERTA MAURER-LAUSEGGER: Kmečko orodje in narrečje – Etnografske razstave v Podnu

PETER FISTER: Pomen arhivskega varovanja arhitekturne dediščine

MARIJA MAKAROVIC: Etnološke zbirke »brez muzeja«

MAJDA FISTER: Ureditev zapuščine dr. Zablattnika

ADI BRANTZ: Zbiranje in ohranjanje zgodb in zgodovine – O delu kronistov

Diskusijska prispevka

SUSANNE WEITLANER: Pavlova hiša na Štajerskem

KARLA ODER: Koroški muzej Ravne na Koroškem/čezmejno sodelovanje

Vsebinska sobotnega praznovanja je potrdila omenjeno županjo no misel, saj ni bilo eno tistih, ki se trudijo pozabiti na pomembne dogodke iz preteklosti, kakorkoli povezane s partizanskim in delavskim gibanjem ter odporom proti nacionalsocializmu.

Vsem prisotnim je bilo žal, da se prireditve zaradi bolezni ni mogla udeležiti dolgoletna predsednica Zveze slovenskih žena Milka Kokot, zato je uvodne besede prebrala Marica Pradetto, ena od obeh podpredsednic, ki je prevzela tudi Petkovo priznanje. Z njim je Zveza slovenskih organizacij v svojem in v imenu vseh vanjo vključenih organizacij Zvezi slovenskih žena izrekla priznanje za opravljeno delo.

Vsi govorniki so poudarjali različne oblike odpora žensk proti nacionalsocializmu in vključenost v partizanski boj med drugo svetovno vojno, po vojni pa obnovo porušenih domov in organizacijo izobraževanja z namenom, da bi koroške ženske dosegle čim večjo enakopravnost kot predstavnice slovenske narodne skupnosti in kot predstavnice »spregledanega« spola.

Današnje ženske živijo in delujejo v drugačnih razmerah kot ženske iz generacije, ki je leta 1943 ustanovila prvi odbor Antifašistične fronte žena, kot je poudarila ena od njegovih treh ustanoviteljic, Ivanka Sadolšek-Zala. Čeprav današnja generacija žensk z rabo maternega jezika že nekaj časa ne tvega svojih življenj, so cilji delovanja Zveze slovenskih žena še vedno podobni: borba za enake pravice slovenske narodne skupnosti, pravica do učenja in rabe slovenskega jezika ter dvojezično izobraževanje, večje upoštevanje slovenskega jezika v javnosti in uresničitev pravice do dvojezičnega poimenovanja krajev.

Tilka Blaha (desno) Ivanka Sadolšek – Zali izročila srebrno plaketo. V sredini podpredsednica ZŠ Marica Pradetto

Marica Pradetto prejema od predsednika ZSO Petkovo priznanje

60-LETNICA ZVEZE SLOVENSKIH ŽENA

Novi izzivi za nove generacije žensk

»V tem, da je resničen, je lepota praznika,« je slavnostni govor ob 60-letnici Zveze slovenskih žena zaključila pred kratkim izvoljena ljubljanska županja Danica Simšič. Koroške ženske in gosti so obletnico organizirane ženskega gibanja na Koroškem na mednarodni dan žena praznovali v celovski Koncertni hiši.

Županja Mestne občine Ljubljana Danica Simšič je izrazila zaskrbljenost Republike Slovenije zaradi zmanjševanja števila pripadnikov slovenske narodne skupnosti. Razloge za vedno manjše število govorcev slovenskega jezika vidi predvsem v slovenski skupnosti nenaklonjenem družbenem okolju, v številčno šibki mreži vrtcev, v pomanjkljivi rabi slovenskega jezika v vsakdanjem življenju in nenazadnje v neupoštevanju odločitev avstrijskega ustavnega sodišča. Ljubljanska županja ni izrazila le podpore mesta Ljubljane za rešitev Radia 2, temveč

je za ohranitev celodnevne radia v slovenskem jeziku obljubila tudi finančno pomoč. Prav tako je v Avstriji živečim Slovincem zaželela, da bi bilo na nedeljskih občinskih volitvah izvoljenih čim več »zastopnikov slovenskih interesov«. Poudarila je, da se tako Republika Slovenija kot Republika Avstrija premalo zavedata pomena, ki bi ga lahko imela slovenska narodna skupnost na Koroškem za medsebojno sodelovanje obeh držav. Izrazila je prepričanje, da se bodo Karavanke po vstopu Slovenije v Evropsko unijo »znižale« in da se bodo dokončno od-

stranile meje med prostori, kjer bivajo Slovenci.

Praznovanja 60. obletnice Zveze slovenskih žena na Koroškem se je v imenu Glavnega odbora Zveze združenj borcev Slovenije udeležila tudi njegova članica Tilka Blaha, ki je poudarila, da so bile koroške Slovenke leta 1943 med prvimi ustanoviteljicami odborov Antifašistične fronte žena. Pred dvema letoma je Zveza združenj borcev Slovenije Zvezi slovenskih žena podelila zlato priznanje, ob letošnji obletnici pa je prvi sekretarki odbora Ivanka Sadolšek – Zali za njeno pogumno delovanje v času

NOB in po njem podelila srebrno plaketo. Ob sprejemu srebrne plakete se je tovarišica Zala spomnila na čase, ki so bili po njenih besedah precej drugačni od današnjih, v katerih pa se je dalo preživeti, če je »človek vedel, zakaj se bori«. Prav tako je obudila spomin na vse že premirnule soborke.

V kulturnem programu, ki ga je povezoval Aleksander Tolmaier, sta nastopila Mešani pevski zbor z Radiš pod vodstvom Nužeja Lampichlerja in Moški pevski zbor Valentin Polanšek z Obirskega pod vodstvom Boža Hartmanna. Da so koroške ženske uspešne tudi na različnih področjih kulturnega ustvarjanja, je dokazala igralka Magda Kropinunig, ki je brala poezijo Milke Hartman, Cvetke Lipuš, Maje Haderlap in Jožice Čertov.

Vloga Zveze slovenskih žena v preteklosti je bila nedvomno velika, nova generacija žensk pa je danes soočena z novimi izzivi. Za enakopravnost na vseh področjih bo treba še veliko storiti.

Irena Destovnik

CELOVEC:
MEDNARODNI DAN ŽENA

Ženske zaslužijo tretjino manj

Ob mednarodnem dnevu žena je Oddelek za ženska vprašanja pri Uradu koroške deželne vlade pripravil politično akcijo z naslovom Kruh in rože. Deželna svetnica Gabriele Schaunig-Kandut je na novinarski konferenci odločno zahtevala izboljšanje socialnega položaja žensk. Po statističnih podatkih je namreč na Koroškem zaposlenih le 44,6 % vsega ženskega prebivalstva, od teh kar tretjina s skrajšanim delovnim časom oziroma delajo zgolj občasno. Na Koroškem so ženske v nekaterih poklicnih panogah še vedno slabše plačane, njihov dohodek je v povprečju kar za tretjino manjši od dohodka moških. Deželna svetnica je zahtevala pravičnejše plače in strožji nadzor razlik v dohodkih, ki pogosto predvsem pri samohranilkah povzročajo revščino. Za ženske je zahtevala tudi enakopravne izobraževalne in poklicne mož-

Ob mednarodnem dnevu žena je bila v občinskem centru v Šentrupertu na ogled razstava Slovenske prosvetne zveze Moč šibkih – ženske v času kmečkega gospodarjenja. Na fotografiji avtorica razstave Irena Destovnik (desno) z deželno svetnico Gabriele Schaunig-Kandut (levo) in vodjo Oddelka za ženska vprašanja Helgo Graftschafter.

Foto: Stukelj

nosti, družinam prikrojen delovni čas in celodnevno otroško varstvo (do 19:30). Napovedala je informacijsko kampanjo za mlada dekleta s ciljem, da bi se v večjem številu odločale za tehnične poklice. Večina deklet se danes še vedno odloča med tremi poklicnimi možnostmi – frizerko, tajnico ali trgovko – fantje pa kar med desetimi poklicni!

M. Š.

Razpis nagradnega natečaja
Oddelek za ženska vprašanja pri Uradu koroške deželne vlade je objavil tudi razpis nagradnega natečaja za dekleta od 10. do 19. leta z naslovom Moj sanjski poklic. Pismene prispevke Urad sprejema do 10. aprila 2003; tel. 05 0536/31 330, e-pošta: frauen@ktn.gv.at., informacije pa so na voljo na spletni strani www.frauenplattform.at – Mein Traumberuf.

ŠENTJAKOB V ROŽU Graščakinja

Le nekaj dni po nastopu na Lenem največjih svetovnih etno festivalov Strictly Mundial v Marseillu je zasedba Brina & String.si nastopila v farni dvorani v Šentjakobu v Rožu. Koncert je bil v sklopu prireditev ob 60-letnici Zveze slovenskih žena na Koroškem in ob mednarodnem dnevu žena.

Večina ljudskih pesmi, ki jih je priredil Vlado Batista, je iz obrobja Slovenije. Prva jih je iz

knjižnice svojega očeta dr. Ivana Grafenauerja izbrskala babica pevke Brine Vogelnic-Saje, pozneje njena mama in nazadnje mlada pevka sama.

Z godalno zasedbo String.si, ki jo je leta 1995 ustanovil Vlado Batista, Brina Vogelnic-Saje nastopa od leta 2000, ko so tudi izdali prvi, pred kratkim ponatisnjeni album Graščakinja, ki jim je odprl pot na mednarodno glasbeno sceno. Poleti bodo nastopili tudi na največjem avstrijskem etno festivalu Glatt & Verkehr v Kremsu.

I. D.

PRIREDITVE

ČETRTEK, 13. 3.	
20.00	DUNAJ, v klubu – KSŠSD Literarno branje z Jankom Messnerjem
PETEK, 14. 3.	
16.00	PLIBERK, farna dvorana – Katoliška akcija Informacijska prireditve »Biti reven ni usojeno« (v nemškem jeziku)
17.00	TINJE, v domu – Katoliški dom prosvete Osnovni seminar: Komunikacija I. Predavateljica mag. Andrea Plaschke; seminar traja do sobote 15. 3.
SOBOTA, 15. 3.	
09.00	TINJE, v domu – Katoliška prosveta Seminar: Trening za izurjenje spomina. Predavateljica Liselotte Huber
14.00	OBIRSKO, pri Kovaču – ZSZ Železna Kapla Dan žena
19.30	RADIŠE, kulturni dom – SPD Radiše Premiera gled. predstave »Poročni list« (Efraim Khison). Režija Niko Kus-Kranjc
20.00	ŽELEZNA KAPLA, farna dvorana – Fara Železna Kapla Gled. predstava »Mrtvaški ples«
NEDELJA, 16. 3.	
14.30	CELOVEC, Dom glasbe – Krščanska kulturna zveza Koroška poje 2003 v spomin Lajku Milisavljeviču.
19.30	RADIŠE, kulturni dom – SPD Radiše Ponovitev gled. predstave »Poročni list« (Efraim Khison). Režija Niko Kus-Kranjc
TOREK, 18. 3.	
19.30	TINJE, v domu – Katoliška prosveta Predavanje dr. Maksa Zdvoca »Dobro počutje s tekanjem«;
ČETRTEK, 20. 3.	
18.00	CELOVEC, Müllers Bistro (Primoschgasse 3) Odpriete razstave Josefa Metschne »Die Freude am Gestalten ist mein Weg«. Nastop plesne skupine Sevilla s španskim plesom
PETEK, 21. 3.	
09.00	CELOVEC, Tischlerjeva dvorana – Slov. etnološko društvo Ljubljana, KKZ, SNI Urban Jarnik, SPZ »Etnološka dediščina Slovencev v Avstriji«. Strokovna ekskurzija po Koroški.
15.00	TINJE, v domu – Katoliška prosveta Izobraževalni seminar za cerkvene pevke in pevce, pevovodje, ... voditelj prof. Jože Ropitz. Traja do 22. marca, do 13. ure
20.00	ŠENTPRIMOŽ, kulturni dom – SPZ in krajevna društva Gledališki abonma 2003 »Pogled dlje« Šentprimoz Pliberk s predstavo »Troilus in Kresida«. Gostuje SLG Celje

Protestni pohod za slovenski radio!

Kdaj: ponedeljek, 17. marca, od 13:15 do 14:00

Kje: od slovenske gimnazije po Velikovški cesti k Radiu dva.

Slovenska mladina zahteva od avstrijske vlade, da koroškim Slovincem tudi v bodoče zagotovi celodnevni slovenski spored. V začetku februarja so štirje sodelavci Radia dva stopili v enotedensko opozorilno gladovno stavko. Sedaj pa bodo 17. marca ponovno stopili v gladovno stavko, le da je ta časovno neomejena.

Podprimo jih pri njihovi stavki!
Organizator: KDZ

SOBOTA, 22. 3.	
09.00	LEŠE PRI ŠENTJAKOBU, gostilna Gabriel – Slov. etnološko društvo Ljubljana, KKZ, SNI Urban Jarnik, SPZ Posvet »Etnološka dediščina Slovencev v Avstriji«
19.30	DOBRLA VAS, kulturni dom – SPD Srce in Koroški deželni konzervatorij Klasični koncert. Nastopajo študenti koroškega deželnega konzervatorija
NEDELJA, 23. 3.	
11.00	ŠMIHEL, farna dvorana – KPD Šmihel »Oblaček pohajček«. Gostuje mladinska gledališka skupina SPD Bilka iz Bilčovsa
TOREK, 25. 3.	
18.30	TINJE, v domu – Katoliška prosveta Vitalni tekaški trening za začetnike in napredujoče; voditelj dr. Maks Zdovc
19.30	ŠKOFIČE, društvena soba nad Posojilnico – SPD Edinost Dia-predavanje o Mongoliji; predava Hanzi Weiss
SOBOTA, 29. 3.	
11.00	ŠENTPRIMOŽ, kulturni dom – SPZ in krajevna društva Abonbonček-otroški gled. abonma 2003 Podjuna s predstavo »Zabava na luni«. Gostuje LG Ljubljana
NEDELJA, 30. 3.	
14.30	KOTMARA VAS, ljudska šola – SPD Gorjanci Vigredni koncert. Nastopajo: vokalni ansambel »Rožmarin«, MePZ »Zvezda«, zbor z Bavarske
PONEDELJEK, 31. 3.	
19.00	TINJE, v domu – Katoliška prosveta Pogovori s slovenskimi liki trije vogali – sogovrnica Štefka Kučan; vodja pogovorov Horst Ogris
TOREK, 8. 4.	
19.30	ŠMIHEL, farna dvorana – KPD Šmihel Dia-predavanje »Guatemala – Čudežna dežela večne pomladi / dežela polna nasprotij«. Predava Mihi Miškulnik
SREDA, 9. 4.	
20.00	CELOVEC, klagenfurter ensemble – k & k Gledališki abonma 2003 »Pogled dlje« k&k Šentjanž s predstavo »Hrošč«; gostuje Mestno gledališče ljubljansko
PONEDELJEK, 20. 4.	
20.00	LOČE, kulturni dom – SKD Jepa-Baško jezero, Tamburaški ansambel Loče Ples v pomlad s tamburaškim sestavom »Dobra volja« iz Crikvenice. Okvirni program: tamburaši iz Šentjanža, Tamburaški ansambel Loče, sestre Urschitz

SLOVENSKI VESTNIK čestita

PRAZNUJEJO: Janez Golavčnik iz Sinče vasi – rojstni dan; Gertrude Hirm iz Gorenč – 98. rojstni dan; Kati Osojnik iz Železne Kaple – rojstni dan; Jozej Krasnik iz Mlinč – 50. rojstni dan; Ciril Orasche iz Lepene – 40. rojstni dan; Jožefa Boschitz z Metlove – rojstni dan; Ljudmila Sienčnik iz Dobrle vasi – rojstni dan; Matilda Fido iz Sel pri Miklavčevem – 80. rojstni dan; Janez Milač z Blata – rojstni dan; Jože Kropivnik z Rut pri Rinkolah – rojstni dan; Jožefa Kral z Bistrice – rojstni dan; Janez Smrečnik iz Globasnice – rojstni dan; Gretka Božič iz Večne vasi – rojstni dan; Matilda Konečnik iz Pliberka – 87. rojstni dan; Pepca Olip iz Sel – rojstni dan; Frici Raku-

Pismo bralca!

Spoštovani gospod urednik,

dovolite mi, da se Vam zahvalim za objavo prispevka Katje Sturm-Schnabl Holokavst ostaja neizbrisna tema v zgodovini človeštva (13. februarja), prispevka, ki je povezan z Nobelovo nagrado za literaturo 2002 Imreju Kertész. Poleg njega avtorica omenja tudi Prima Levija in mene, za kar se ji zahvaljujem, ker so o meni v taki zvezi pisali v tujih jezikih, ne pa v slovenščini. A ne pišem zaradi tega teh vrstic.

Gre za izraz holokavst, s katerim označujemo tragično usodo judovskega naroda; vendar pa so bila taborišča, v katerih so umirali predstavniki kakih dvanajstih evropskih narodov, uničevalska središča upornikov proti nacizmu. Pomembnejša so bila Dachau, Dora-Mittel-Bau, Buchenwald, Struthof-Natzweiler, Hartzungen – s številnim arhipelagom različnih filialk in komandosov. V teh taboriščih v glavnem ni bilo Judov. Prav tako so bili v tržaški Rižarni, ki je bila uničevalska postojanka slovenskih in hrvaških protinacistov, Judje samo prehodno, ker so jih odpošiljali umret v zanje določeni center.

To pomeni, da izraz holokavst v resnici ne vključuje pravkar omenjenega taboriščnega univerzuma, in žal se o tem univerzumu, ki je zahteval tudi milijonske žrtve (Rusi, Poljaki, Čehi, Slovenci, Italijani, Nemci, Francozi, Belgijci, Holandci, Norvežani, Cigani), zelo malo piše. In to je eden izmed razlogov, da se je francosko Ministrstvo za obrambo v taborišču Struthof-Natzweiler v Vogezih odločilo ustanoviti Evropski center upornih deportirancev v nacističnem taboriščnem sistemu. Prav tako spada v načrt tudi muzej, v katerem naj bi bila pričevanja deportirancev vseh prizadetih evropskih narodov.

Kot avtorju Nekropole, v francoščini Pèlerin parmi les sombres (Božjepotnik med sencami), je omenjeno ministrstvo tudi meni poslalo obvestilo o pomembnem načrtu.

Boris Pahor, Trst

Javna dvojezična LŠ 24,
Celovec, Ebentaler Strasse 24

Vpisovanje

sobota, 15. 3. 2003, 8.00–12.00

Nudimo sodobno dvojezično izobrazbo:

- nov pedagoški jezikovni koncept
- spodbudno večjezično oblikovanje šolskih prostorov
- otrokom primerno učenje jezikov
- individualno podporo in svetovanje
- odprto učenje
- učenje jezikov z vsemi čutili
- glasbo, gibanje, igranje, pripovedovanje
- opazovanje jezikovnega napredovanja
- znanstveno spremljanje

S seboj prinesite otrokov rojstni list.

BOROVlje – kajže

Slovo od Valentina Orascha, p. d. Jagra

V soboto, 22. februarja 2003, so se Glinjčani in Borovljčani za vselej poslovili od velikega narodnjaka, združnika, kulturnika ter puškarja Valentina Orascha, po domače Jagra iz Kajž. Pokojni ni bil le najstarejši član SPD Borovlje, ampak predvsem simbol slovenske samobitnosti in usode v Borovljah. Po poklicu je bil puškarski mojster in na svojem domu v Kajžah je, dokler ga ni bolezen prikovala na posteljo, prav rad pokazal, kako so nekdanj v Borovljah popolnoma sami izdelali puško.

Pokojni Valentin Orasch je v minulemu stoletju na lastni koži doživel zgodovino koroških Slovencev. Rojen je bil pred 92 leti v Kajžah pri Glinjah. Že kot otrok je doživljal poplebiscitno zmagovito pijanost nemško-nacionalnih krogov ter kulturni odpor Slovencev, ki niso hoteli kloniti pritisku in se potujčiti. Že kot mladostnik se je vključil v delovanje domačega kulturnega društva Drava v Glinjah, kot zaveden Slovenec pa svojega mnenja in prepričanja nikoli ni skrival ali ga tajil.

Bil je zadnji predsednik samostojne glinjske posojilnice in je izpeljal zakonsko predpisano združenje z borovljsko posojilnico.

Ob grobu se je od pokojnega v imenu SPD Borovlje, Posojilnice Borovlje in Volilne skupnosti poslovil predsednik SPD Borovlje Melhijor Verdel. Poudaril je zavzevanje pokojnega za splošni blagor, njegovo dokončnost in zavednost, saj svojega prepričanja in zavednosti nikdar ni skrival, je pa vselej spoštoval mnenja in stališča drugih. Zapustil nas je resnično velik mož. F. W.

DOBER DAN, KOROŠKA

NE 16. 3. ■ 13.30 ORF 2 • DOBER DAN, KOROŠKA • Občinske volitve 2003: zmagovalci so socialdemokrati, Enotna lista je uspela deloma. Dva kandidata bosta 23. marca v odločilnem krogu za izvolitev župana • Na začetku namenjeno preverjanju in ocenjevanju novih predstav, je srečanje z gledališkimi in lutkovnimi skupinami danes predvsem priložnost za vedno mlajše akterje, da se predstavijo sošolcem in vrstnikom • Polfinale koroške košarske lige: člansko moštvo KOŠ igra proti drugi celovski ekipi Wörtherseepiraten za vstop v končnico prvenstva • S hrbtom ob steno: vsaka tekma je za Slovenski AK že odločilnega pomena v boju za obstoj v regionalni ligi

PO 17. 3. ■ 3.45 ORF2 15.55 TV SLO1

TO 18. 3. ■ 8.30 TV SLO2

Slovenski vestnik – usmerjenost lista
seštevek mnenj izdajatelja in urednikov s posebnim poudarkom na narodnopolitičnem interesu.
SV prejema podpore iz sredstev za pospeševanje narodnih manjšin.

tel. 0463/514300-0 • faks -71
e-mail: zso@slo.at

UREDNIK

Dr. Marjan Sturm (-11)
Tajništvo Urška Brumnik (-14)
Naročniška služba Milka Kokot (-40)
Prireditve Andrea Metschina (-22)

IZDAJATELJ IN ZALOŽNIK

Zveza slovenskih organizacij na Koroškem

TISK

Založniška in tiskarska družba z o. j. DRAVA
tel. 0463/50566

VSI

Tarviser Straže 16, A-9020 Klagenfurt/Celovec

NAŠA ŽENA

Osvobodilna borba preoblikovala slovensko ženo

Leta 1944 je na ozemlju, ki ga je osvobodila narodnoosvobodilna vojska, izšla brošura »Borimo se« v za-

tomstvu. Da, slovenska žena se je spremenila. Nova slovenska mati bo vcepila svojemu otroku donosno za-

Po naši zemlji

Prve literarne prireditve na Koroškem

Slovenska prosvetna zveza, naša kulturna centrala, ki se trudi za posredovanje vsestranske prosvete med našim ljudstvom, je v nedeljo, dne 20. t. m., omogočila tudi v Pliberku za nas le nenavad-

mi peli, vendar nikdar tako dovršeno, se segle vsem v srce in le žal, da jih ni bilo več. Kar toplo je postalo v dušah ob »Hribski poslušajte se« ali »Kaj ti je deklca«, pa »Po Koroškem in Kranjskem«.

Obvestila

NAPREDNIH GOSPODARJEV

„Proso, propadajoča velesila!“

Tako je svob. leta 1945 na svobodnem ozemlju svoje knjige »Nale žito« prof. inž. Sander prinaša in bura. In vendar dolga dana

Rubrike Naša žena in dve dolgoletni rubriki: Po naši zemlji in Obvestila naprednih gospodarjev

Glasnik, učitelj, buditelj in zamudnik

Od prve številke naprej je Slovenski vestnik kot »glasnik ljudstva« poudarjal, da se posveča boju za resnico in pravico, odkrivanju in obsojanju krivic, ki so se godile koroškimi Slovincem med vojno in po njej. Zadal si je tudi nalogo, da usmerja »našega človeka«, pri čemer je v desetletjih od »človeka« kdaj tudi zahteval, da se nekoliko preusmeri, pač glede na mednarodni, državni in regionalni politični razvoj ter na politiko Zveze slovenskih organizacij in njenih predhodnic.

Usmeritve

Klic po priključitvi južnih predelov Koroške k Jugoslaviji je že kmalu po letu 1949 utihnil, čeprav je odločitev velesil najprej poskrbela za veliko razočaranje. Socialistične ideje pa so se še dalj časa izražale v posameznih političnih in gospodarskih člankih, dokler jih ni zamenjala kritika kapitalizma, ki je postopoma postajala vse bolj medla.

Rado Janežič, dolgoletni glavni urednik, je leta 1966 usmeritev Slovenskega vestnika, ki je postal dve leti prej tudi formalno glasilo Zveze slovenskih organizacij, orisal še takole: »Razkrivati hoče krivice in zahtevati enakopravnost, kritičen bo do pojavov antisemitizma, obujanja nacizma in rasizma; kot napreden list se bo z drugimi prizadeval za lepši novi svet miru, svobode in splošnega napredka«. Če temu dodamo gesli, kot sta sožitje in nadstrankarstvo, dobimo profil, ki v bistvu označuje usmeritev Slovenskega vestnika približno do konca osemdesetih let.

Nikoli pa ni Slovenski vestnik spremenil svojega izjemno pozitivnega odnosa do narodnoosvobodilnega boja. Vrsto let malodane v vsaki številki najdemo najrazličnejše prispevke, od spominov in razprav do govorov in nekrologov, ki izpričujejo povezanost in tudi ponos na leta partizanstva in odpora. Redno je ob tem poročal o protifašističnih organizacijah in dejavnostih v Avstriji in drugod. Postavil se je na stran zatiranih in se zavzemal za mir med narodi, še zlasti v času hladne vojne.

Vsebine

Kot »prijatelj in učitelj« se Slovenski vestnik ni osredotočil samo na dogajanje znotraj koroških slovenskih struktur, temveč je prinašal novice in zanimivosti z različnih področij in skoraj vseh koncev sveta. Pogled v stare letnike se tudi v tem oziru spleča. Morda se je treba neko-

Po skoraj 57 letih bo SV prenehal izhajati. V teh letih se je moral vedno znova prilagajati potrebam in silam časa. Čeprav je večinoma izhajal na borih osmih straneh, danes preseneča, koliko informacij je nekoč prinašal svojim bralcem.

Slovenski vestnik v sliki, mesečna priloga v letih 1953 in 1954, je bila tudi tehnični izziv za tiskarno.

liko navaditi na tedanji slog, ki je kdaj lahko tudi patetično zanesen, borben ali suhoparen, vsekakor pa strani vsebujejo množico informacij o tedanjem avstrijskem, jugoslovanskem, evropskem in svetovnem političnem razvoju.

Mnogo let je Slovenski vestnik objavljala tudi gospodarske, kmetijske, gospodinjske in zdravstvene nasvete. Prav tako je pisal o tehničnih in znanstvenih dosežkih tja do vesoljskih poletov. Prinašal je razvedrilne prispevke za starejše in mladino, športne novice in vedno znova obširne strokovne članke, ki so večinoma tematizirali zgodovino in sedanjost koroških Slovincov. Največ pa je bilo literarnih prispevkov.

Kdor je redno prebiral književne prispevke in podlistke Slovenskega vestnika, se je lahko seznanil z obsežnim izborom slovenskih klasikov od Bevka do Župančiča, največ s Cankarjem in Prežihom, pa tudi z mlajšimi slovenskimi in seveda tudi koroškimi avtorji.

ne priloge. Mesečno je izhajala Mlada Koroška (1946–1951), štirinajstredno pa pred tem samostojna Obvestila naprednih gospodarjev (1949–1950). Trinajstkrat je izdal danes na pol pozabljeno, na pol legendarno prilogo Slovenski vestnik v slikah (1953–54) o pomembnih dogodkih doma in po svetu.

Krize

Na prvi pogled nekoliko preseneča, da je Slovenski vestnik od poznih petdesetih let naprej razmeroma malo poročal o »domaćem« dogajanju. Delno lahko to pripišemo pasivni koroški slovenski politiki, ki se je začela opirati na velike večinske stranke, delno kulturni letargiji, saj so bila slovenska društva manj aktivna, delno pa tudi finančnim težavam. V boljših časih je pri Slovenskem vestniku delalo do pet novinarjev, v slabših pa je bil zaposlen le eden.

Slovenski vestnik je bil zrcalo in del te večletne krize, ki ni bila samo politična, kulturna in finančna, temveč tudi generacijska in strukturna.

Simptomatično je, da se je nezadovoljna kritična mladina, med njimi veliko dijakov in absolventov slovenske gimnazije, ob koncu šestdesetih let organizirala zunaj ustaljenih struktur. Z lastnimi listi in svojimi dejavnostmi je prav mladina bistveno prispevala k ponovni politizaciji koroških Slovincov in njihovih organizacij v burnih sedemdesetih letih. Po svoje to velja tudi za Klub slovenskih občinskih odborov, ki je vzpodbudil dejavnostjo komunalno in deželno politiko.

Od novega zagona v politiki, ki je zajel tudi kulturno in pro-

svetno delo, je nenazadnje pridobil tudi Slovenski vestnik, ki je spet lahko poročal o novostih in napredkih in je igral pomembno vlogo pri obveščanju ljudi o prizadevanjih za uresničitev manjšinskih pravic. Bistvena osnova za povečano aktivnost med koroškimi Slovinci pa je bila, da je SR Slovenija spet v večji meri podpirala koroške slovenske strukture, politično, moralno in finančno. Hkrati je vse več nemško govorečih pokazalo zanimanje za probleme koroških Slovincov in izrazilo solidarnost z njihovimi političnimi zahtevami, kar je aktualiziralo problematiko obveščanja v nemškem jeziku.

Vse to je dalo pečat pisanju in poročanju v Slovenskem vestniku tja do druge polovice osemdesetih let in je morda le nekoliko odvrčalo pogled od načelnega vprašanja, kako je moč listu, kakršen je Slovenski vestnik, še naprej zagotoviti branost in pomen, saj sta se medtem tako medijska ponudba kakor bralna kultura povsem spremenili.

Konkurenca

Na pojav množičnih medijev, informacijske tehnologije, medijske industrije in komercialnosti se je Slovenski vestnik odzival predvsem z defenzivnimi ukrepi. Iz časopisa je izginjala rubrika za rubriko. Radio in televizija, pa tudi nemški koroški dnevnik, so pomen tedenskega tiska okrnili do take mere, da se je ta »reševal« s poročanjem o notranjih manjšinskih zadevah, kjer ni tako močne konkurence. Ukrepi za prenovo Slovenskega vestnika, ki je nazadnje leta 1976 nekoliko spremenil svojo zunanjo podobo, so bili nujni. Morda je tudi kriza strankarskih listov, ki so v osemdesetih letih po vrsti izgubili bralce, prispevala svoje, da se je izdajatelj Slovenskega vestnika končno lotil zamujenih reform.

A. L.

NAGRADNA KRIŽANKA Slovenska Koroška

krizanka, ki jo da- žitarica, 71. mesto na polotoku Kri- mu, kjer so se pred zmago nad fa- ...nimi državami sestali „veliki ...“ - ki na je ju-

Križanka iz leta 1948, danes zgodovinski dokument

NOGOMET

SAK pod hudim pritiskom

Prvi nastop SAK pod novim trenerjem Thomasom Wuntschkom se je ponesrečil. Slovenski nogometaši so v gosteh z 0:3 podlegli Spittalu. Sanje o boljšem rezultatu se žal niso uresničile. SAK je po bolečem porazu z 11 točkami na predzadnjem mestu. Tri točke pred njim je Šentvid, ki je na domačih tleh z 0:2 izgubil proti Welsu.

Za senzacijo pa je poskrbel Pliberk, ki je na domačih tleh premagal vodečo ekipo Schwanenstadt z 2:0 in je sedaj s 17 točkami na 11. mestu lestvice.

Športni vodja SAK Marko Wieser

Foto: Štukelj

Tudi Andrej Jožef se je trudil, ampak tudi njemu ni uspelo nič.«

Napadalci SAK so bili v zaključku, pred nasprotnikovim golom, neučinkoviti. Torej še niste odpravili pomanjkljivosti ekipe?

»Dejstvo je, da si ekipa proti Spittalu ni priigrala niti ene priložnosti za zadetek. Vzrok ni bil pri napadalcih, ampak v ekipi sami. Igrala je podrejeno. Brez domiselne igre v polju pač ne gre. Upam, da bo poškodovani Mathias Zimmerling lahko v soboto spet igral in okrepil moštvo.«

Na nekaj vprašanj o razmerah v klubu nam je odgovoril športni vodja Marko Wieser.

Kako ocenjuješ prvo tekmo proti Spittalu?

»Če sem odkrit, sem v Spittal odšel kot velik optimist. Za to je bilo več vzrokov: pridobili smo novega trenerja, vratarja in dva

igralca iz Slovenije. Prav tako so bile uspešne priprave na prvenstvo. V pripravljanih tekmah smo se dobro odrezali, ekipa je igrala lep nogomet, taktično zrelo, borbeno in disciplinirano. V tekmi proti Spittalu vsega tega ni bilo videti. Igralci so bili izredno živčni in mogoče so celo podcenjevali nasprotnika. Že kar na začetku, v 3. minuti, smo dobili nepotreben gol in morala ekipe je padla na ničlo. V 10. minuti smo imeli zaradi napake nasprotnikove obrambe edino priložnost za zadetek. Po tekmi sem bil zelo razočaran.«

Si bil z nastopom obeh igralcev iz Slovenije, Sama Vidoviča in Andreja Jožefa, zadovoljen?

»Od obeh sem pravzaprav pričakoval več. Vem, da znata veliko več, in mislim, da sta tudi onadva imela tremo. Samo Vidovič se je boril, toda brez uspeha.

Usodna tekma bo v soboto, 15. marca, ob 15. uri pri slovenski gimnaziji.

Vabljeni!

M. Š.

SMUČANJE

Pokal treh dežel

Priljubljeno srečanje smučarjev iz prostora Alpe-Jadran bo letos na prelepi Soriški planini nad Bohinjsko Bistrico. Pokalno tekmovanje bo v nedeljo, 23. marca, začelo se bo ob 10. uri. Med organizatorji tekmovanja je tudi Športno društvo Šentjanž, v katerem pričakujejo dobre uvrstitve svojih tekmovalcev in tekmovalk. **Prijave sprejema Hanzl Pscheider, tel: 0664/1633937.**

Nadvse uspešen smučarski tečaj SPD Zarja

Športna sekcija SPD Zarja je tudi letos v semestralnih počitnicah organizirala tridnevni smučarski tečaj za otroke ter zanj pridobila svetovno znanega alpinista Davorina Karničarja in njegove učitelje. Vabilu se je odzvalo kar štiri-

deset otrok, ki so na smučiščih na Peci in pri Šentlipšu vidno izboljšali svoje smučarsko znanje ali pa so si ga na novo pridobili.

Na fotografiji vidite zadovoljne otroke z učitelji ob zaključku tečaja.

ODBOJKA

Dob v polfinalu AVL

Dvoboj med celovškim Hypom in SK Zadruga Aich/Dob je bil prava kriminalka. Domačini so vodili že z 2:1, ko je gostom iz Podjune z junaško borbo in 100-odstotno pripravljenostjo tekmo uspelo obrniti v svoj prid in zmagati s 3:2. Z zmago so se Dobljani torej uvrstili v polfinale, kjer jih čaka velikan z Dunaja, Hot volleys.

Letošnja sezona, ki se počasi končuje, je bila za Dobljane ena najbolj uspešnih, saj so na prvenstvu prvič v zgodovini kluba osvojili odlično tretje mesto. **M. Š.**

Vrhunski igralec Robert Chocholak

Foto: Štukelj

ZIMSKA ZABAVALA

Klumpa tekma v Železni Kapli

V soboto, 8. marca 2003, je športna sekcija Slovenskega prosvetnega društva Zarja v Železni Kapli že četrty priredila klumpa tekmo, tokrat pri Kežarju v Lepeni. Zbralo se je okoli 30 tekmovalcev, navijačev pa je bilo trikrat toliko. Klumpa tekma, ki jo prireja SPD Zarja, je bolj zabavnega značaja, saj je za sedenje na sedežu, ki je pritrjen na odrezani smučki, treba imeti kar dobro ravnotežje. Prvi v svoji skupini in tudi najboljši na tekmi je bil Karl Benetik iz Lobnika, ki je po Kežarjevem terenu vozil, kot da bi bil njegov domači breg. Ženske iz SPD Zarja pa so poskrbele za prigrizek in za dobro kapljico, tako da se je športno-zabavna prireditev zaključila v zelo prijetnem vzdušju. **P. K.**

Šah - termina

sobota, 15. 3., ob 15. uri

■ **Kajzaze, gostilna Koren:** SŠZ/Zveza Bank I - SK Feistritz

■ **Železna Kapla, Espresso Zuze:** SŠK Obir - SG Hypo Wolfsberg II

TEK NA SMUČEH

Uspešna sezona Tonija Wutteja

Član nordijske sekcije DSG Sele Toni Wutte je letošnjo sezono zaključil z odličnimi uvrstitvami. Na državnem prvenstvu v teku na smučeh v klasičnem slogu na Salzburškem je v svoji starostni skupini osvojil srebro. V šprintu pa je kot tretji pretekel ciljno črto in tako osvojil bron. Načrtno in zavzeto delovanje nordijske sekcije DSG Sele pod vodstvom Maksa Zdouca se očitno že obrestuje. **M. Š.**

Odlični tekač Toni Wutte Foto: Štukelj

ŠAHOVSKI OREH št. 238

Silvo Kovač

Griščuk-Sokolov (Bled 2002)

Za žrtvovano figuro je črni z zadnjo potezo Th1 postavil belega kralja pred nove izzive. Toda mladi ruski velemejster, ki je na potezi, se ne meni za grožnje črnega, temveč krene v odločilni napad s črnim kra-

ljem. Pri tem so mu v pomoč beli kmetje na kraljevem krilu. Kako je potekala zaključna kombinacija belega, ki je prisilila črnega na predajo?

Rešitev štev. 237

Angleški velemejster Nunn je s potezo 1.Le5!! razbil obrambo črnega. Sedaj bi na 1...Le5: sledilo 2.Tg8+! Dg8: 3.De5:+ z matom. Črni je zato igral 1...Tf2:, vendar je po 2.Te4 upadel v novo zanko. Za belega je ugodno tudi 2.Lf6:+ Tf6: 3.Dc3! z zmago. V partiji je sledilo: 2...Le5: 3.Dg7+!! in črni se je vdal! Na 3...Lg7: 4.Te8:+ Lf8 5.Tf8: mat. Izredno lepa in učinkovita zaključna kombinacija!

